

Новият полкови командиръ се яви на лагера, и на 8-и юний, по установения редъ, прие командването на Полка. Неговото идване бѣ посрещнато отъ всички Етърци съ особено чувство на радостъ и довѣрие. И наистина, този офицеръ притежаваше истински качества на отецъ-командиръ бързо спечели любовта и уважението на своитѣ подчинени и съ своя тактъ и умение внесе новъ духъ въ живота на 18-и полкъ. Неговото продължително оставане начело на Етърския полкъ¹⁾ остави дълбоки следи и най-добри спомени въ живата история на полка. На видъ тромавъ, но съ вѣрно войнишко чувство и съ винаги насърчаващъ погледъ, полковникъ Ивановъ и днесъ събужда умиление и почитъ между остарѣлитѣ вече негови подчинени. Извънредно популяренъ, той бѣ спечелилъ такава интимна преданостъ отъ страна на своитѣ офицери, че помежду си последнитѣ го знаеха и именуваха само като „Николай Ивановичъ²⁾“.

Полковникъ Никола Ивановъ,
командувалъ Полка отъ 8-и юний 1905 год.
до 19-и септемврий 1912 год.

На 8-и августъ се завърна отъ Границата 8-а рота.

Лѣтнитѣ занятия на полка се завършиха тази година съ бригадни и дивизионни отредни учения къмъ гр. Свищовъ. Въ тѣзи занятия Полкътъ участвува съ 26 офицера, 1 чиновникъ и 642 подофицера и войника. Завърна се на 23-и августъ, а на 25-и сѣщия мѣсецъ слѣзе отъ лагера и сѣщия день уволни въ безсроченъ отпускъ стария наборъ (1903) година.

Зимнитѣ занятия наченаха отъ 1-и ноемврий. Въ Полковата учебна команда бѣха назначени капитанъ Паневъ, поручикъ Георгиевъ, поручикъ Савовъ, поручикъ Тошевъ, поручикъ Таневъ, 4 подофицера и 48 войника. На 14-и XI за следване щабъ-офицерски курсъ заминаха отъ Полка четирма капитани: Петровъ, Тереевъ, Вълковъ и Кожухаровъ.

¹⁾ Полковникъ Ивановъ остана командиръ на 18-и полкъ до Балканската война презъ 1912 година.

²⁾ Презъ войната въ 1912/1913 год., като командиръ на 3-а бригада отъ 5-а дивизия, наново показа своитѣ голѣми достоинства. Той почина въ София следъ войната.